

Sygn. akt V C upr 68/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Trzebnicy V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w M.

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Wójcik

Protokolant: Justyna Kądzioła

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2014 r. w Miliczu

sprawy z powództwa easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny

Zamknięty w W.

przeciwko G. P.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża stronę powodową w zakresie przez nią poniesionym.

Sygn. akt V C upr 68/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa easyDebt Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., działając przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, w dniu 31 października 2013 r. skierowała do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym i wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty, by G. P. zapłacił stronie powodowej kwotę 401,71 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów sądowych w kwocie 30,00 zł i kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 60,00 zł, a także opłaty manipulacyjnej w kwocie 0,78 zł.

W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 30 września 2010 r. pozwany zawarł z (...) Sp. z o.o. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych na zasadach w niej określonych. (...) Sp. z o.o. wykonała należycie swoje zobowiązanie, a następnie wstawiła dokumenty księgowe potwierdzające realizację świadczenia. Pozwany mimo upływu terminów płatności nie wykonał swojego zobowiązania, polegającego na dokonaniu zapłaty na rzecz świadczeniodawcy. W dniu 4 czerwca 2013 r. (...) Sp. z o.o. zbyła przysługującą jej względem pozwanego wymagalną wierzytelność na rzecz strony powodowej. Przeniesienie praw odbyło się na podstawie porozumienia 01/ (...) z dnia 4 czerwca 2013 r. do Umowy Ramowej Przelewu Wierzytelności z dnia 27 maja 2013 r. Pozwany został poinformowany o dokonanym przelewie. Strona powodowa skierowała do niego wezwanie do zapłaty, które jednak pozostało bezskuteczne. Dodatkowo strona powodowa wskazała, że na kwotę zadłużenia składają się: kwota 332,06 zł świadczenia głównego, kwota 0,29 zł tytułem noty odsetkowej wystawionej przez (...) Sp. z o.o., kwota 69,65 zł skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie, liczonych od dnia wymagalności należności wynikających z dokumentów księgowych do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu - zgodnie z art. 482 § 1 k.c. Jako datę wymagalności roszczenia strona powodowa wskazała dzień 20 grudnia 2011 r.

Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał rozpoznanie sprawy tutejszemu Sądowi.

Strona powodowa w dniu 26 lutego 2014 r. uzupełniła braki formalne pozwu i przedłożyła część dokumentów powołanych jako dowody w sprawie.

Pozwany – prawidłowo wezwany - nie stawiał się na rozprawę, nie złożył odpowiedzi na pozew ani nie żądał rozpoznania sprawy pod jego nieobecność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 maja 2013 r. (...) Sp. z o.o. w (...) Sp. z o.o. w W. zawarły ze stroną powodową easyDebt Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. ramową umowę przelewu wierzytelności.

W dniu 4 czerwca 2013 r. wskazane wyżej podmioty zawarły porozumienie nr 1/ (...) do ramowej umowy przelewu wierzytelności z 27 maja 2013 r., którego przedmiotem była m.in. wierzytelność w stosunku do pozwanego G. P., wynikająca z 6 faktur o łącznej wartości 333,35 zł wraz z odsetkami.

(dowód: ramowa umowa przelewu wierzytelności z 27.05.2013 r. k. 18-21;

porozumienie nr 1/ (...) z 04.06.2013 r. k. 22;

wyciąg z załącznika wykazu wierzytelności k. 16)

W dniu 18 lipca 2013 r. strona powodowa sporządziła pismo dotyczące zawiadomienia pozwanego o przelewie wierzytelności.

(dowód: pismo strony powodowej k. 28)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontrydyczny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zatem w rozpatrywanej sprawie na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania zasadności powództwa i wysokości dochodzonego roszczenia.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła z treści przepisu art. 509 k.c., który stanowi, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością na nabywcę przechodzą wszelkie związane z nią prawa, a w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Pamiętać należy, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Strona powodowa formułując żądanie w niniejszej sprawie zaoferowała jako materiał dowodowy ramową umowę przelewu wierzytelności oraz porozumienie do tej umowy wraz ze stanowiącym jej załącznik częściowym wykazem wierzytelności.

W ocenie Sądu przedłożone przez powoda dokumenty są niewystarczające dla uwzględnienia żądania. Strona powodowa zdołała wykazać jedynie, że przysługuje jej legitymacja czynna w niniejszej sprawie. Nie udowodniła natomiast w żaden sposób – wbrew ciężącemu na niej obowiązkowi - że pozwanego łączyła z poprzednikiem prawnym powoda umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, zasad obciążenia pozwanego opłatami wskazanymi w

pozwie, wysokości zadłużenia i dat powstania zaległości w płatnościach. Powołała się w zakresie wysokości i terminów płatności zadłużenia na 6 faktur, lecz nie dołączyła ich do pozwu. Nie wiadomo zatem, czego konkretnie wskazane faktury dotyczą i na jakiej podstawie zostały wystawione. Nie wiadomo również jakie były ich terminy ich płatności. Uniemożliwia to dokonanie weryfikacji żądania przez Sąd.

W tym miejscu wskazać należy, że sąd nie uwzględnił wniosku strony powodowej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu księgowości, ponieważ nie zaistniały warunki od jakich strona powodowa uzależniała ten wniosek. Ponadto teza wniosku dowodowego dotyczyła badania przez księgowego dokumentów, które zostały zaofiarowane jako dowody w sprawie i nie były dla Sądu wystarczającą podstawą do uwzględnienia żądania.

Zgodnie z art. 339 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny, przy czym w takim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W niniejszej sprawie - w świetle powyższych rozważań - takie wątpliwości zachodziły, co obligowało Sąd do przeprowadzenia postępowania dowodowego, które jednak nie pozwoliło uznać dochodzonego żądania za wykazane.

Z tych względów orzeczono w pkt I sentencji wyroku zaocznego o oddaleniu powództwa w całości.

O kosztach w pkt II sentencji wyroku orzeczono na podstawie przepisu art.98 § 1 k.p.c.